

עלון קיבוץ כפר מסריק * ה' כסלו תשע"ד

4'om* 8.11.2013

הד הנעשה

שנה שבעים ותשע * מס' 2385

צילום: אברהם אילת

06.11.2013

נסיעת מבחן בשביל החדש לקראת טקס חנוכתו בשבת

באירוע ה-80 לקיבוץ. כדאי לקרוא ולראות
בכך פן נוסף לאירוע ההוא.

שער העיתון מוקדש כצפוי לחנוכת "שביל
הקיבוצים" שייערך מחר – בשבת. במבט רגיל
אפשר לראות בכך עוד שביל שיעבור בין שני
הקיבוצים ותו לא. אנחנו חושבים ומרגישים
שהשביל הזה מסמל משהו גדול יותר וימים
יגידו איך הוא ישפיע על כל מערכת הקשרים
בין כפר מסריק ועין המפרץ ואולי יפתח מחר
עידן חדש בהיסטוריה של עמק הנעמן שלנו.

תוכלו לקרוא כאן דברי תוכחה קלה הדורשת
תיקון ביחסי אנוש דווקא - וחשוב שהדברים
יבדקו ויקבלו תגובה הולמת – אולי בעיתון
הבא.

שבת שלום ו... שנשמע גם מכם! אברהם

3.11.94	רחל שאודינסקי
4.11.88	יצחק כרמלי
8.11.07	יצחק קראוסהר
9.11.87	אריה מונצ'יק
10.11.62	יונה גפני
11.11.88	יצחק שדה
11.11.00	זלדה רשף
13.11.08	לולה הללי
13.11.07	מאשה רודניצקי
14.11.83	מקס הלפרין
14.11.84	שמואל קראוס
18.11.87	דבורה אדלר
18.11.96	יוכבד מסד
19.11.75	טובה לייבל
20.11.68	ירדנה כפרי
21.11.80	ראובן לביא
25.11.97	דינה אורלין
27.11.69	משה בלומנפלד
29.11.12	דורון בירק

שלום לכולכם לכאורה – חוזרים לשגרה אבל
אנחנו אחרי שבוע מוזר של סתיו וסופת
ברקים שפגעה בצורה קשה בכבלים
ומחשבים באזור המזכירות, הנהלת חשבונות
וגם במחשב של הד הנעשה – מה שגרם
לדחייה בהופעת העיתון. אין דבר, אנחנו
חוזרים לעשייה בשמחה!

אירועי החודש האחרון ובעיקר מותו הבלתי
צפוי של יהודה שביט ז"ל, טלטלו את ישובי
המועצה ואותנו בתוכם ושינו את סדר היום
הקיבוצי. מאז מותו נערכת המועצה לבחירת
מחליף וזאת, תקופה קצרה מאז הבחירות
האחרונות. בתוך ישובי המועצה - אנחנו
בכפר מסריק - מצאנו את עצמנו מעורבים
יותר מהאחרים. העובדה שאייל, מזכיר
הקיבוץ, החליט להשתתף באופן פעיל במרוץ
לאיוש התפקיד, מכניסה גם אותנו למרכז
הקלחת. ברור שהדברים עתידים להשפיע על
חברי הקיבוץ – לטוב ולרע. הנהלת הקהילה
התכנסה וקיבלה באופן רשמי את פניית אייל
לרוץ לבחירות תוך התנית מספר תנאים
והבטחה של אייל שהקיבוץ לא יינזק מהצעד
הזה. בין דפי העיתון מוגש הסבר לחברים
שכתב אייל ויש לקוות שמה שהובטח
יתממש. אנחנו מצידנו מאחלים לאייל
הצלחה במאמציו ומקוים שבבוא היום אם
וכאשר... יהיה פעם ראש מועצה משלנו!

אירוע חשוב שעבר קצת בשקט ובצנעה היה
כנס הבנים במסגרת מאמצי הרחבת הקבילה
והצמיחה הדמוגרפית. קבוצה לא קטנה של
בני ובנות קיבוץ יחד עם בני זוגם נפגשה
במועדון עם נציגי הקיבוץ ושמעה את מתווה
הקליטה הצפוי לאלו שירצו לבנות כאן את
ביתם. דיווח ותמונות בתוך העיתון.

עוד עמנו מכתב מיוחד ואישי מאד שכותבת
בת הקיבוץ ובו היא מעלה את רשמיה
ותחושותיה מהמפגש בכנס המחזוריים

ביולי הושלם התכנון, נבחרו צוותי משנה לחשיבה על מוקדי התוכן והוגדר תקציב לביצוע.

ישיבת הצוות האחרונה התקיימה ביום 27/08/2013 ובה נקבעו סדרי העדיפות והשלבים לביצוע מוקדי התוכן, תחת מגבלות התקציב. כמו כן קבענו את מועד פתיחת השביל ליום 18/10/2013.

בהתארגנות לביצוע התגלו קשיים בגלל גובה התקציב שהמועצה אישרה וכן בגלל גובה התקציב ודרך הפעלת הכלים שבאחריות רשות הניקוז.

בסופו של דבר סוכמו הדברים ונוצרו התנאים לעבור לביצוע. בנקודת הזמן הזו היינו חייבים לגייס מנהל ביצוע. לשמחתי, בני מורד וצוות התשתיות של ע"ה לקח על עצמו את המשימה וכל השאר היסטוריה.

שביל חדש!

לחברי צוות "שביל הנעמך", לחברי עין המפרץ וכפר מסריק שלום רב ובשעה טובה!!!

השבת – 9/11/2013 חונכים את תוואי "שביל הנעמך" לשימוש הציבור.

הסיפור מתחיל בשנת 2008 עם סלילת "שביל הבנים" בע"ה אשר פתח את העיניים והצית את הדמיון, היוזמה והחלום להמשיך את התוואי עד כפר מסריק, וליצור חיבור חברתי וספורטיבי בין הקהילות השכנות.

ניסינו לקדם את הפרויקט, אך המגבלות והקשיים לא אפשרו לממשו והאמצעים הכספיים של גורמי הסביבה הופנו קודם לביצוע "שביל גוונים" אשר נחנך ב 2013.

בינואר 2013 זומנה ישיבה בכ"מ כדי לקדם את ביצוע השביל המחבר כחלק מאירועי השמונים שלו. זאת הזדמנות שלא מפספסים, מה גם שהשנה ע"ה חוגג 75 שנה לעליה על הקרקע.

מיד לאחר חנוכת תוואי השביל, נתארגן לביצוע הרחבה והפרגולה בנקודת החיבור לכפר מסריק.

במקביל נפעיל את צוותי המשנה, כל צוות למשימתו. עד כאן לעת הזו.

תודה גדולה לכל חברי הצוות – עשינו צעד גדול עבור ציבור החברים והעתיד המשותף של שני הקיבוצים.

כולכם מוזמנים לקחת חלק בחנוכת השביל. תודה לתרבותניקים של הקיבוצים על ארגון הטכס.

ניפגש על השביל.

רמי בר זיו ואייל רייז מובילי הפרוייקט

הוקם צוות היגוי רציני ומסור, דורון ילון לקח על עצמו את התכנון ויצאנו לדרך....

לחברות וחברי הקיבוץ – שלום!

אני מבקש לפנות אליכם ולעדכן אתכם ממקור ראשון, על התהליכים שבהם לקחתי חלק בעת האחרונה, בכל הקשור לבחירות לראשות המועצה האזורית מטה אשר.

לאחר פטירתו בטרם עת של יהודה שביט ז"ל, החוק מחייב עריכת בחירות מיוחדות לראש המועצה בתוך 60 יום.

מתוך דאגה כנה לשמירת היציבות במועצה ועל מנת למנוע מצב שבו מתקיימת התגוששות מיותרת ומזיקה "בתוך הבית", נאספו נציגי הקיבוצים באסיפת משקי מילואות במטרה למצוא דרך שתאפשר התארגנות לבחירת ראש מועצה מתוך אחדות בהובלת אחד מנציגי הקיבוצים.

נציגי הקיבוצים הוציאו "קול קורא" שפנה למועמדים להגיע להידברות ולהסכמה. בשלב זה נוצרה הידברות ביני לבין יורם ישראלי מגעתון. למדנו להכיר טוב יותר האחד השני, וגילינו כי יש בינינו הסכמות רחבות בכל הקשור לחזון ולדרך שלאורם צריכה המועצה להתנהל. מכל אלה, החלטתי לתמוך במועמדות של יורם ישראלי לתפקיד ראש המועצה. אני רואה ביוורם את המועמד המתאים ביותר, בעת הזאת, לתפקיד.

פעילות התמיכה ביוורם, תאפשר לי להמשיך במקביל, בתפקיד מזכיר בקיבוץ בשנה הקרובה ולבצע את המלאכה המוטלת עלי כפי שתוכננה. במהלך השנה, בהנחה שיורם יבחר לתפקיד, נבחן את האפשרות המיטבית לשותפות פעילה יותר בניהול המועצה, כדי שאוכל במשך הזמן להרחיב את פעילותי ולתפקד יחד עם יורם באופן מלא בהמשך.

הנהלה חברתית מיום 17.10.2013

משתתפים: הראל כהן, טומי שחר, עירד דוכס, גדעון דוכס, אתי היכל, עופר מסד, אלי אמנו, רמי כהן, אייל רייז.
חסרים: סיגל פרנקל, אדיר המבורג.

1. מיכל גירש לריכוז חגים ומועדים – הנהלה חברתית קבלה את המלצת צוות משאבי אנוש ואישרה את בחירתה של מיכל לתפקיד ריכוז חגים ואירועים במסגרת אגף תרבות וספורט. חפיפה משותפת עם רמי כהן מול נירה תתבצע במהלך אוקטובר. לקיחת אחריות מ- 1.11.13.

2. דיווח על אירוע סמים
בעקבות חיפוש וחשד למציאת סמים בקיבוץ בשני מוקדים, ע"י משמר הגבול תחת צו בית משפט, קבלה ההנהלה החברתית דיווח ע"י יוסי אטיאס – השוטר הקהילתי של מטה אשר בכל הנוגע לנושא:
מאחר ומדובר במקרה חמור המחייב טיפול מצד ההנהלה, בכוונתנו, לאחר השלמת החקירה, לקיים דיון מעמיק בעזרת אנשי מקצוע על מנת למנוע ולמגר תופעות כאלו בקהילה. הכנת הדיון תתבצע בשיתוף מירב בן שמעול המופקדת על תחום הצעירים במתנ"ס מטה אשר ומחלקת הרווחה במועצה ביחד עם בעלי התפקידים הרלוונטיים.

3- התקיים דיון בנושא אישי

המזכירים

יורם ואני הסכמנו בינינו, ובכוונתנו לתת לדברים פומבי, על המטרה המשותפת שלנו והיא: השתלבותי והפיכתי לחלק מרכזי ומוביל בהנהגת המועצה, לאחר הבחירות.

עבודת הצוות עם יורם נבנתה בתהליך מעמיק תוך הבנת האחריות העומדת על הפרק ומתוך מחויבות לשימור ופיתוח תחומים רבים שעל סדר היום באזור ובקיבוץ כאחד. אני מקווה כי החלטה זו תזכה לתמיכה חברתית והבנה, ואף תבוא לידי ביטוי, בסופו של דבר בקלפי.

על פרטי המתמודדים מולנו ועל קווי הפעולה הראשיים שהצבנו לעצמנו נפרט בפניכם במסגרת חוגי בית ומפגשים שנקיים בקיבוץ, עד מועד הבחירות. מצורף גם נוסח הודעה משותפת שהועברה לפרסום בעיתונות הכללית.

בברכה – אייל

הודעה לתקשורת

איל רייז מכפר מסריק הודיע על תמיכה ב"יורם ישראל" לראשות המועצה האזורית מטה אשר

יורם ישראלי: "איל ואני מצאנו שפה משותפת והסכמה רחבה בכל הקשור לדרך שבה המועצה צריכה להתנהל. אני רואה באיל רייז שותף חשוב בהנהגת המועצה וחבר לדרך משותפת, לטובת תושבי מטה אשר ולטובת היישובים".

השבוע הודיע איל רייז מכפר מסריק על תמיכתו ב"יורם ישראלי לראשות המועצה האזורית מטה אשר", שיתקיימו בחודש דצמבר הקרוב. הצטרפותו של איל רייז מהווה חיזוק משמעותי למועמדותו של יורם ישראלי, והשניים צפויים לזכות בתמיכה רחבה של גורמים בעלי השפעה בקיבוצים. יורם ישראלי: "בתקופה האחרונה למדתי להכיר את איל מקרוב, ניהלנו בינינו שיחות ארוכות וגילינו שלשנינו חזון משותף והסכמה רחבה לגבי הדרך שבה צריכה המועצה להתנהל. אני רואה באיל שותף חשוב בהנהגת המועצה, לאחר הבחירות, ועד אז חבר לדרך משותפת, שבסופה נקדם את המועצה האזורית, מטה אשר, לטובת תושביה ולטובת היישובים". **איל רייז:** "זה מרגש ומאתגר בעבורי להשתלב בהנהגת המועצה ולהשפיע על חיי הקהילה ועל מערכת החינוך. יורם ישראלי בעיניי הוא המועמד המתאים ביותר, בעת הזאת, לעמוד בראש המועצה, ולכן החלטתי לתמוך בו לתפקיד ראש המועצה, ולהצטרף לפעילות במטה הבחירות שלו.

ראש מועצה אישה

אחרי שנים רבות בהן עמדו רק גברים בראש המועצה האזורית מטה-אשר, ועשו את התפקיד בהצלחה גדולה, הגישה השבוע את מועמדותה נורית ברקאי מקיבוץ ראש הנקרה, לתפקיד שהתייחס עם מותו הפתאומי של יהודה שביט.

אף שיתכן ונורית ברקאי איננה מוכרת לרבים, אני יודעת שיש לה רקורד מרשים בפעילות ציבורית, הן בקיבוצה ראש-הנקרה והן מחוצה לו.

חמש סיבות מדוע לתמוך באישה שתעמוד בראש המועצה שלנו:

כי אף פעם לא היתה לנו אחת כזאת.
כי במדינת ישראל יש חוק של "שוויון הזדמנויות בעבודה".

כי אישה תביא איתה זווית ראייה נוספת לתפקיד זה.

כי אישה בתפקיד ראש-מועצה תעודד נשים נוספות להציג את כישוריהן לתפקידי מפתח.

כי בכך נוכיח למדינה כולה שאיננו מפחדים מנשים בתפקידים רמי מעלה.

יש לנו חומר למחשבה.

גליה שטיין

בתמונה: יורם ישראלי, איל רייז ונמרוד ויז'נסקי (מנהל המטה) בישיבת עבודה משותפת במטה הבחירות

וחוזר חלילה. זו היא ההנחה העסקית והכלכלית גם של "קבוצת דוקרט". כשמפעל אחד למעלה, הוא תומך בשני שבאותה תקופה נמצא קצת יותר למטה וההיפך. הגלגל תמיד מתהפך והאיחוד של שני המפעלים לקבוצה אחת, מצדיק התנהלות זו.

רוב המייסדים בשני המפעלים פרשו לפנסיה ודור צעיר ממשיך עתה את השרשרת. לפני שבועיים נחנך קו ייצור חדש ב"דוקרט אוורגריין". היתה זו הזדמנות להזמין את כל בוני המפעל לאירוע זה. היתה זו הזדמנות להראות שהמילים – הון אנושי ומשאב אנושי – הן אצלנו בגדר מעשה ולא רק כותרות. היתה זו הזדמנות לאירוע שיחבר בין עבר להווה, בין מייסדים לבין ממשיכים. היתה זו הזדמנות לחיבור קיבוצי של חיי יחד, ושל כבוד לזולת, אך כלום מזה לא קרה. ראשוני המפעל לא הוזמנו. המילים נשארו עצובות וריקות מתוכן.

כמה חבל על ההזדמנות שהוחמצה.

גליה שטיין

אני מבקשת לומר מילים טובות לנעמי זינגר שעושה עבודת קודש עבור כולנו ומעלה זיכרונות מימים אחרים ותקופות נשכחות עם תמונות נהדרות וזה לא מובן מאליו. נעמי יושבת שעות, סורקת ובודקת תמונות ונגטיבים ישנים ומזמנת לנו רגעים מהנים.

המון תודות לנעמי!

בת שבע קראוס

מי יבנה מפעל

לפני למעלה משלושים שנה הוקם בקיבוץ מפעל לייצור אריזות מקרטון. על קיר הכניסה למפעל מוצגות תמונות הממחישות את הקמתו. נשקפות מהן דמויות העובדים הראשונים, נשים וגברים, שחורי בלורית ויפי תלתלים. התמונות מראות אותם עושים כל עבודה במפעל הקטן והצעיר. החל מעבודות הייצור ליד המכונות, פריקה והעמסה, דפוס ומכניקה, איכות ובקרה, שירות לקוחות וגרפיקה. מיעוט העובדים הכתיב צורת ניהול כזו בה כל עובד עבר מעבודה לעבודה, עוד טרם ההחלטה על עבודה שכירה. אבשלום בן-דוד לקח על עצמו את ניהול המפעל שנקרא: "דוקרט תעשיית אריזות", וגם הוא ביצע את כל עבודות הייצור כמו שאר החברים.

עובדי המפעל עבדו ימים ארוכים ולילות רבים. היו קשיים גדולים, חששות ומשברים. העבודה היתה בבחינת ניסוי וטעיה. הם עבדו כתף אל כתף ובאמונה גדולה וחסרת פשרות, שכאן תצמח תעשייה שתביא איתה עוד פרנסה לחברי הקיבוץ. היום הם פנסיונרים ואפשר לתאר אותם כ"בוני התעשייה המקומית שלנו".

"דוקרט אוורגריין אריזות" נולד שנים מאוחר יותר (בהתחלה הוא נקרא "דוקרט אינטרנשיונל פיפר"). בראשיתו היה מחלקה אחת קטנה בין שאר מחלקות המפעל והוא התנהל בתוך משרדי "דוקרט תעשיית אריזות". רק כשהוחלט לעשותו למפעל עצמאי בעל פוטנציאל משלו בתחום אריזות החלב, הוקם ל"דוקרט אוורגריין" מבנה משל עצמו.

שני המפעלים עלו ופרחו והם יושבים תחת קורת גג אחת, "קבוצת דוקרט". שניהם בבעלות הקיבוץ. כל מי שעוסק בכלכלה מכיר ויודע שפעם אתה למעלה ופעם אתה למטה,

אחי רוזן מחברת "אזימוט פיננסים" הסביר על המבדקים הכלכליים לקראת הצטרפות לקבוצ.

יונתן גלעד שהתמנה למנהל פרוייקט הבנייה, דיבר על תהליך הבניה, על המשמעות של בניה מרוכזת, על לוחות הזמנים, על התשתיות, והפיקוח על תוכניות הבניה.

עודד רוזנקיאר ושחר לולב - האדריכלים של הבתים - הציגו את עבודותיהם, דיברו על תהליך בחירת הדגמים ועל הדרך שלהם בעבודה עם המשתכנים (בתהליך בחירת הדגמים ישתתפו נציגים של המשתכנים).

לאורך הכנס נשאלו שאלות וניתנו תשובות מדויקות ככל שניתן. השתדלנו לנהוג בשקיפות מרבית ולהדגיש שיש עדין אי בהירות בכמה נושאים, בין היתר בנושא שיוך דירות והיחסים מול המינהל, ובנושא תשלומים שונים. הבהרנו שאנחנו פתוחים לשמוע שאלות והשגות ונתייחס ברצינות לפניות שתהיינה.

המשתתפים קיבלו בסופו של הכנס תיק נאה מתוצרת "דוארט" ובתוכו חוברת יפה על הקבוצ ועל הקליטה, שלושה הסכמים משפטיים ודפי הרשמה, ותשורה קטנה ואישית מעשה ידי ילדי המרחבים שצירפו ברכה מטעמם.

מכאן נפתח תהליך הקבלה לקבוצ. הבנים אמורים לבחון את החומר שהובא בפניהם, להתלבט ובסוף, אנו מקווים, להיכנס לתהליך.

הכנס היה פרי עבודה מאומצת של הצוות ואפשר לסכמו כמוצלח, אבל הוא רק תחנה ראשונה בדרך ארוכה. אנחנו מייחלים ליום שנוכל להציג לפני הקבוצ רשימה יפה של בנים נקלטים לחברות בכפר מסריק.

אליהו.

כנס בנים

בשבת של ה 26.10 קיימנו בקבוצ כנס בנים ראשון לקראת קליטה.

היתה היענות יפה להזמנה והשתתפו כ 25 משפחות ויחידים מבני הקבוצ.

מטרת הכנס היתה להציג את פרוייקט ההצטרפות לקבוצ שכולל תהליך מורכב (משפטי, כלכלי ואישי-חברתי) עד לקבלה לחברות ע"י הצבעה בקלפי, ובהמשך בניית בית בשכונת הבנים.

בכנס נכחו מלבד צוות הצמיחה הדמוגרפית (איל, אליהו, איתן, דניאלה, שמעון, רוני ומירון) גם אתי, יקי, וחן וכולנו – אורחים ומארחים - נהנינו מהארוחה שהכין לנו רוני בוכריס.

הדוברים בכנס:

איל פתח פתיחה כללית וערכית בנושא קליטה לכפר מסריק.

עו"ד רז אייזן הסביר על ההסכמים, על העלויות, ועל ההשתמעויות של בניית בית בקבוצ.

ובחר להיות סנדלר ולהוביל פרויקט שימור
יהפה: "הסנדלריה" אשר שוקמה ע"י
המועצה לשימור אתרים
www.sandlariya.co.il

כיום משמש המקום כאתר לביקורים, לימוד,
וסדנאות ייצור. כאן גם למדנו עד כמה נחוץ
"משוגע", מזל, תזמון וקשרים כדי למצוא
מימון ותמיכה להקמת פרויקט כזה.

מוש מסביר כי רוב היזמויות של הותיקים
אצלם מצליחות כי המטרה היא לא רק הכסף
והרווחיות הגבוהה אלא הרוח, הרגש, הרעיון
והתעסוקה.

בגליל מתקיימים מחזורי קורסים הנתמכים
ע"י מכללת תל חי – עמותת ותיקי הגליל -
הג'וינט – מ"טי ועוד...
כמו כן סטודנטים לכלכלה מתל חי מלווים
את הקורס כחונכים ומלווים של היזמות
לאחר שהיזם יוצא לדרך.

העסקים שכבר יצאו לדרך מגוונים ורבים:
החל באפייה, רכיחת ריבות, טיפול בילדים,
תפירת תיקים, פסיפס, קרמיקה, הכנת מאכל
מסוים כגון קובה, גינה קהילתית ועוד.

היות ובמרכז רעיון היזמות מדובר על מכירה
והכנסות כספיות, בקורס לומדים כיצד
להתנהל ע"פ חוק: מכירה רק מול חשבונת-
הבנת דו"ח כספי, תרבות שירותית וכו...
המסגרת הארגונית של הקורס מאפשרת
חשיפה מצוינת לקהל במפגשי הקורסים
המסיימים ובירידים שהמועצה האזורית
שלהם מארגנת.

יש לציין שהקיבוץ עצמו מעודד יזמות
ותיקים ונמנע מלהערים קשיים בעת ההקמה
וההרצה של פרויקטים חדשים.

גיל שלישי בגליל

יצאנו, חבורת 15 גמלאים, לסיור באילת
השחר, ביום סתוי נעים, במטרה לשמוע
וללמוד עוד על מהי יזמות אישית
בגיל המתקדם.

באילת השחר ביקרנו בגלריה לאמנות
חברתית בשם "איילת - תל אביב". קיבלנו
הדרכה ממוטי גולן-אמן שעבר מתל אביב
לקיבוץ ובאמצעותו התחברנו ליצירות שרובן
ככולן מבטאות מחאה בנושאים חברתיים
כואבים בעיקר של פגיעה בילדים וחוויות
הנובעות מכך. זו הייתה חוויה עמוקה
ומעוררת מחשבה לכולנו.

עיקר הסיור היה מפגש עם מוש, בן הקיבוץ
שמפעיל את הסנדלריה המשופצת, תופר
ויוצר נעליים בשיטות מסורתיות.
מוש גם מקיים ומוביל סדנאות לותיקי הגליל
ומנחה אותם כיצד להגשים חלום ולהיות
פעיל יוצר ומרוויח בגיל המבוגר.

מוש הוא בחור בשנות ה-30 בנו של הסנדלר
האחרון בקיבוץ. הוא בעל תואר בכלכלה

קבלת שבת כח בחשוון, 1.11.13

הגיע זמנו של חודש כסלו המעביר אותנו ברובו אל שגרת החיים כשבסופו מחכה לנו חג חנוכה שהוא חג של חורף ולילות ארוכים. ערב שבת אחרי הזזת מחוגי השעון- האדם מתערב לא רק בשנוי פני המקום אלא גם שולט בזמן.

ששה ימים בשבוע אנו מבקשים למשול בעולם, וביום השביעי אנו משתדלים למשול בעצמנו. שקיעת השמש בערב שבת פותחת פרק זמן שבו פרחי השדה עומדים מול האדם כחברים שווים ביקום. אנו יכולים לעמוד בדממה בפני הטבע, להתפעל מיפי הבריאה, ולקבל את העובדה שאנחנו רק בני אדם ורק חלק מהבריאה. השבת מנסה לרפא את היהירות האנושית שמביאה התרבות הטכנולוגית.

כל ימות השבוע אנו תוהים ודואגים אם עשירים אנו אם עניים, אם אנו מצליחים או נכשלים במעשינו; אם אנו משיגים או לא משיגים את מטרותינו; אם מבזבזים אנו את זמננו או ממלאים אותו במשמעות. השבת מחוללת את המנוחה, את הצוותא, את המשפחה.

היא היא שמחת החיים והיופי שבסמלים העתיקים: נרות מאירים, חלה מתוקה וקלועה, יין בגביע, חולצה לבנה, את אלה אנחנו מבקשים בקבלת שבת. מנסים לשאוב מהם אור ושמחה ולצקת בהם תכנים חדשים. מבקשים באדם את הניצוץ, מבקשים את החברות. חווית השבת יש בה כוח להקרין על שאר הימים על המציאות הממשית. אליהו.

בקורסים בהנחיית מוש משתתפים גמלאים בגילאי 60-80 ואחוזי ההצלחה עד היום הם כ 70% לעסקים שהוקמו וממשיכים לעבוד.

נחשפנו גם לכמה "תוכניות מגירה" של מוש והגימלאים :

שיפוץ המאפייה הישנה באיילת השחר, שימור מגדל השמירה והעמדה הישנה והפיכתה למוזיאון, חנות משותפת למכירת תוצרת הותיקים ועוד. הסיור היה אופטימי ומלמד ביותר וממומלץ לכל מי שמטייל צפונה להיכנס ולבקר באתרים אלו.

עתה, אחרי שחזרנו הביתה, האם נראה גם אצלנו רעיונות ורצונות יחודיים הניתנים להגשמה?

נוכחנו שוב כי בסופו של יום הקמה וניהול עסק אישי מביאים אושר גדול לעושים במלאכה.

יש לפתח ולהקים מסגרת פעילות דומה אצלנו- והדבר בהחלט ניתן ואפשרי.

רותי בן דוד

מבנה הסנדלריה המשופץ והמשוקם הוא בית אבן שהוקם בראשית ההתיישבות באיילת השחר בשנת 1923

לקראת שיחת הקיבוץ מתפרסם ההסדר המוצע להלן. החברים וזמנים לקרוא, ללמוד ולהתכונן לדיון. המזכירים

הסדר מעמד ברי הרשות (בני זוג של חברים)

רקע:

צוות אד הוק שהוקם ע"י המזכירים (אייל, טומי, איתן שפר, נועה, אליהו, מירון, עפר א, אתי) נתבקש לבדוק את נושא ה"זוגות החצויים" התאמת ההסדר הקיים לשינוי. הצוות נפגש 3 פגישות בהנחיית ליאת פאר, מלווה אזורית של התנועה הקיבוצית. במהלך עבודתו נפגש הצוות עם מספר נציגים שהם חברי קיבוץ ולהם בן/בת זוג בני רשות.

בתהליך עבודת הצוות חודדו ההבנות בהיבט העקרוני והמעשי כאחד:

1) מעמד בר רשות קיים אך לא מעודדים אותו.

2) יש לקיים פעילויות מקרבות בין ברי הרשות לחברי הקיבוץ לחיזוק תחושת השייכות שלהם בקהילה.

3) יש לערוך התאמות כספיות של הסכם בר הרשות למי שיבחר או יאלץ להמשיך ולהישאר במעמד זה.

ההסדר המוצע:

הסדר בר רשות:

הגדרה

בר רשות לעניין זה הינו בן/בת זוג של חבר/ה או של בן/בת קיבוץ, בין אם נישאו כחוק ובין אם לאו, המתגורר בקיבוץ לתקופה שלמעלה משלושה חודשים.

מבוא:

קיבוץ כפר מסריק מייחס חשיבות לכך ששני בני הזוג, המהווים תא משפחתי, יהיו במעמד של חברים מלאה וישאף לכך.

חיזוק הקשר עם ברי הרשות, מהווה מרכיב חשוב בתהליך הצמיחה הדמוגרפית של הקיבוץ, למען הרחבת השורות, חילופי הדורות וההתחדשות בכל תחומי החיים. הקיבוץ מקיים חברה פתוחה, המאפשרת לברי הרשות לבחור את המעמד שלהם, ומעודד אותם לקצר את תקופת התושבות כברי רשות ולהצטרף לקיבוץ כחברים. הקיבוץ שואף, כי הצטרפותם של ברי הרשות כחברים שווי חובות וזכויות לקהילה, תחזק מרכיבים בזהות המשותפת של כל המתגוררים בקיבוץ.

הקליטה לחברות תתבצע בתהליך המבוסס על הנהלים המופיעים בחוברת השינוי – מבחני התאמה, המלצה של צוות צמיחה דמוגרפית וקבלה בקלפי.

אלה שיבחרו להישאר בסטטוס הזה ו/או לא יתקבלו לחברות, ייחתם עמם ועם בן/בת הזוג הסכם אשר יגדיר את מערכת החובות והזכויות אל מול הקיבוץ.

יישום העקרונות

1. בין בני הזוג לבין הקיבוץ והחבר ייחתם הסכם משולש אשר יגדיר את מעמדם של בני הזוג כברי רשות ואת מערכת החובות והזכויות שלהם מול הקיבוץ, לרבות תשלום דמי תושבות אשר יעודכנו מעת לעת באחריות הנהלה חברתית.

2. בעת קבלה לחברות בקיבוץ ישלמו ברי הרשות סך של 25,000 ₪ דמי כניסה לקיבוץ בגין תשתיות. פריסת התשלום תתבצע לתקופה של חמש שנים.

3. החל מינואר 2014 יעודכנו דמי תושבות ויעמדו על סך של 900 ₪ לחודש (מובהר שסכום זה זהה למס הקהילה שמשלמים החברים כיום). על אף האמור יינתנו הנחות בתשלום דמי תושבות כדלקמן:

- בני זוגם של חברי קיבוץ מעל גיל 70 ישלמו 50% (450 ₪).

- בני זוג ברי רשות של חברים צעירים שהתקבלו לחברות בתוך חודש מיום השינוי, ישלמו לאחר שלושה חודשים (כלומר החל מהחודש הרביעי למגורים בקיבוץ) 50% (450 ₪) ולאחר שנתיים תשלום מלא.

4. רכישת יחידות זכות בתאגיד משמר זבולון תתבצע רק לאחר אישור הקיבוץ לעדכון התקנון.

5. במידה וברי הרשות לא ישלמו את חובם לקיבוץ, הקיבוץ יהיה רשאי לקזז את הסכום מתקציב החבר.

6. ככל שלא ישולם החוב לקיבוץ, לרבות בדרך של קיזוז כאמור לעיל, תשקול ההנהלה החברתית למנוע מהחבר לקחת חלק בכל גוף או וועדה המובילה תחום חברתי או כלכלי בקיבוץ.

7. להנהלה חברתית תינתן האפשרות לבחון הקלות בתשלום של ברי הרשות, ובמקרה כזה הנושא יוגדר בהסכם מיוחד של בר הרשות והחבר מול המזכירים (קריטריונים להקלות יקבעו בנפרד).

8. ההנהלה החברתית רשאית לעדכן החלטה זו, והסכומים הקבועים בה, מעת לעת, ובכלל זה תדון בצורך לעדכן את דמי התושבות שמשלמים ברי הרשות בכל מקרה של שינוי בגובה מס הקהילה שמשלמים החברים.

ספסל הבטלנים- אולי באמת ישבו עליו לעיתים כמה "בטלנים" וילדים שליסקו ארטיק, (עוד לפני עידן הספסלים ליד הכל-בו) לפעמים לעת ערב לאורו של ירח יכולת לפגוש שם סבתא ונכד בטיול-לילה או אפילו זוג צעיר שעצר לנוח. הספסל אכן הפך למותג במחוזותינו והתואר בטלנים ניתן לו בחיבה ע"י ותיקי הקיבוץ שבדרכם לעבודה תמיד פגשו שם מישהו שעוד יושב ומחכה... וגם בשביל לייחדו משאר הספסלים (המעטים, אגב...) הפזורים ברחבי הקיבוץ.

וכמו שאומרים - תהילת עולם היא כנראה דבר חולף, והספסל שהזדקן, התבלה, התלכלך מלשלת ציפורים, נעשה רעוע, לא יציב, סביבו לכלוך שלא נזרק לפח, ובסופו של דבר נשבר לחלוטין.

אם תעברו במקום ולא תראו אותו סימן שנלקח אחר כבוד על ידי אנשי הנוי למקום אשפה ואם תראו ספסל חדש במקומו - דעו לכם שמישהו הכין לכולנו הפתעה ועל החדש שימשיך להיות ספסל הבטלנים- נבקשכם לשמור מכל משמר ומכל לכלוך ופשוט לשבת וליהנות!!! איטה.

צרו ברכות ואיחולים
להגר ועירד זוכס
להולדת עמית
אח לענבר ורועי
נכד חדש למיני ושאול

המון ברכות לכל המשפחה ונחת!

על ספסל, בטלנים, ומה שביניהם..

כמה פעמים ביום יוצא לנו לעבור ליד עץ הפיקוס הענק שפורש את צילו על שטח נרחב? בדרך לכלבו, בדרך לתחנת ההסעה, או לעצירה ליד מתקן ניפוח האופניים (שחזר סוף-סוף לתפקוד...) אפילו בדרך למרפאה חולפים על פניו ומתחת לעץ המפואר הזה ניצב לו כבר שנים, בחום ובקור בגשם או בחמסין, ספסל צנוע שישבנים רבים חיממו אותו לאורך התקופות, הלא הוא "ספסל הבטלנים".

באגדות המקום שמורה לו פינה מיוחדת של סיפורים ואנקדוטות... כאן ישבו החברים היוצאים לשדות, למטע ולברכות הדגים וחיכו להסעה... כל נסיעה באוטובוסים לטיולים, לגיוסים וגם להלוויות, תמיד הייתה נקודת המפגש במקום החשוב הזה -

ד"ש מהעבר 19.2.1978

חסמ"ב

והסליק הסודי

היה זה בחורף של שנת 1978, צוות יום הולדת ה-45 של הקיבוץ חיפש רעיון שיפתיע את החברים. יצחק פטיש (שהיה אז המזכיר) הציע לשחק "חפשו את המטמון". אבל אין לנו מטמון אמרו לו החברים... אז סיפר להם יצחק שיש סליק שעדיין לא התגלה. איך נמצא אותו? שאלו החברים. אמר להם שידוע לו על שניים מאנשי המוסך שנמסר להם הסוד בעל פה, כיוון שאסור היה אז לשמור מפות. מדובר במנו המבורגר ומורדי מדק. ואכן, לאחר שפנו אליהם, גילו לבסוף השניים את הסוד שהיה שמור עמם עשרות שנים. הם הורו למשלחת החיפוש: **צעדו מדלת המסגרייה 8 צעדים צפונה ו10 צעדים מערבה שם נמצא הסליק..** וכך היה. לאחר חפירה מאומצת התגלה מכסה הכניסה סגור הרמטית. למעמקים ירד עופר מסד, כשהמבצע לא היה פשוט. המקום היה מוצף בחלקו מים ומלא בציוד לחימה רגיש. לאט ובזהירות חולצה תכולת הסליק. בחוץ קיבלו את הנשק אבנר כרמלי עם אנשי המוסך. כל הציוד הוצא מתוך האריזות במצב מצוין – ממש מוכן לפעולה... בהמשך הועבר הכל לרשויות הבטחון. הנשקים - רובים צ'כים מסוג מאוזר. תת מקלעים מסוג סטן מתוצרת קנדה. מקלעי ברן תוצרת צ'כוסלובקיה (על שם העיר בו יוצרו ברנו) והכי מפתיע מקלעים רבים מסוג טומפסון תוצרת ארה"ב, המכונים גם "טומי-גאן". כלי נשק אלו היו חביבי "המאפיה" בשיקאגו ואף שימשו היטב את הצמד חמד בוני וקלייד... כמובן שהיו גם ארגזי תחמושת ורימוני רסס. סליקים הוטמנו באותן שנים תמיד סמוך למקומות רוויי מתכת כמו מוסכים ורפתות בכדי להקשות על חיפושי הבריטים. במרחק לא רב מהמחבוא של הסליק הזה היה ממוקם סליק קטן יותר שפונה כבר בעבר. היו בכפר מסריק כמה וכמה סליקים שנעשה בהם שימוש, יודעי דבר אומרים שעדיין קיים עוד אחד אי שם במעמקי אדמת הקיבוץ.

תודה לאבנר כרמלי על המידע המקיף.
תודה ליגאל רוסמן שצילם את הארוע
סריקה ודברי הסבר עמית קורן

הערת סיום: חברים רבים נוספים השתתפו במבצע. מפאת קשיי זיהוי לא הבאנו את שמות כולם ואיתם הסליחה.

ים מרחק יריקה ועין המפרץ השכן העשיר
שהשמש זורחת היישר מעכוזו.

בית התינוקות. אני זוללת דייסת קורנפלור,
קציצות עוף וכדורי בשר זעירים בטעם גן עדן
מכפילה ומשלשת את משקלי (כן, אהיה
כופתה שמנמנה ממש כמו דודה אסתר)
ובשאר הזמן אני צורחת ומעירה את כל
התינוקות נוזפות המטפלות האלמותיות
פירחה וברכה באמי המבושת. **הבת שלך** הן
מגלגלות עיניים, נאנחות ומצטרפות לראיית
הנולד של סבתא ביילה.

על אף ראיית הנולד ולמרות הפגימה
המשפחתית שלי היווה הקיבוץ סוג של עולם
אהוב ומענג בשנות גידולי הראשונות. אהבת
כמעט כל דבר בו. את הנופים הפשוטים
וישרי הקווים שיצרו סדר והיגיון, ריחה
העשיר של הצמחייה ששגשה בו שהייתה
מורכת מסוגים שונים של עצים שהוקסמתי
מגובהם וחוסנם. הצבעים שייחדו כל עונה
בקיבוץ, הטיולים במגפי גומי אדומים לשדות
החרושים "הצמאים לגשם" כפי שחנה
קריגסמן הייתה אומרת והמרוץ לקטיפת
הכותנה לפני הטפטוף. בריכות הדגים, נחל
הנעמן הגווע ועין עפייה, בריכת השחייה, חדר
האוכל וגני השעשועים. אלו, לדוגמא,
המקומות שיש להם שמות. בצידם מאות
המקומות שלא נתייחד להם שם והיוו פינות
נסתרות של חן, סוד וקסם ולעיתים רמזו על
עצב גדול ופחד ובושה ורקמו עצמם במיליוני
אופנים לתוך זיכרונותי.

האנשים סביבי בתקופה ההיא נוצקו
והתגבשו במידה רבה על ידי תפקידיהם בחיי
ובסביבתי.

חשיבות רבה ייחסתי לבעלי תפקידים על
אופניים עם סבל וארגז שבו הונח עיתון על
המשמר וככר לחם פרוסה בשקית. לבושים
בחולצת כפתורים תכולה או משובצת ולהם
עט אחד לפחות בדש. הם נעו ממקום למקום
בדבקות ובנחישות שרוללי חולצותיהם
הקצרות חושפות ידי חקלאי בדימוס יבשות,
מלאות בהרות שמש ושערות גבר. ליבי
הצעיר הלך שבי אחרי רהיטות המילים עת
שניגשו אלינו הפעוטים וליטפו בהיסח הדעת
ראש של נכד, קיווה שהם לפחות, יודעים מה
צריך להיות הסדר המכונן עולם.

היו הסבים שאהבתי וקינאתי בנכדיהם בשקט
(מי רצה בכלל להיות נכדה לסבא עדין
קלסתר ולא רהוט שהיה מופיע כשועל חרישי

אחרי שתמו תרועות הפסטיבל של שנת
השמונים התקבל במערכת המכתב המיוחד
הזה שכתבה אלינו (אליכם) **מיכל כר** (כהן
לשעבר) בת קבוצת "סביון". חשבנו שיש
לדברים חשיבות וערך הראויים לקריאה.

הזדמנות, מה שרציתי לומר.

כמו רבים מכם וטובים ממני נולדתי כאן.
עמק זבולון נפרש מול עיני התינוקות שמבטן
טרם התחדד, העצים והרי הגליל התחתון
נדמו לי כעצמים וכתמים חסרי משמעות
ומובן. יומיים בלבד חייתי בקיבוץ בחדרם של
הורי וכבר תווגתי שלא באשמתי אלא
באשמת הלחות הבלתי נסבלת שהתרוממה
מן הים הקרוב חסרת מראה וריח וגרמה
לעורי הרגיש להאדים ולגרד. **חסרת שקט,**
בכינית וצרחנית קבעה סבתא ביילה שטרחה
לבקרני בחדרם של הורי עמירם ורחל
והתחלחה מכיעורי. "אמבטיה עם שיבולת
שועל" היא נבחה ויצאה לעמוד ליד השסק
שבגינה הקטנה שהתנהג כאילו הוא פקאן
מפואר ומצל. היא מחתה את זיעתה הנקווית
בקיבורות זרועה הביטה באמי בצינה וציינה
שיהיה זה נבון לעטוף את פירות השסק כדי
שהדרורים לא ינקרו בהם. אמי חייכה אליה
בנימוס ובעייפות מסתירה את עלבוננו
המשותף. ההחלטה לעבור ממרחביה, ערש
השומר הצעיר, היישר לקיבוץ חסר קימורים
וחמוקיים, אקלימו לח ועשיר ביתושים,
שעננים רעילים נוסעים אליו היישר מקרית
הפלדה וממטירים עליו גשם חומצי ורעיל
חשבה לעצמה. **אין בו מה להתפאר יתר על**
המידה. גם מבחינת אושיות הציונות מרחביה
מתהדר בגולדה מאיר ומאיר יערי בעוד כפר
מסריק מנפנף ביצחק פטיש. הפקאן הגדול
שתק כדרכו. רחלי בר דוד השכנה משמאל
פרטה נעימות על הפסנתר וסבתא עלתה על
אופניה שנרתעו מכובד משקלה והחלה
לפרכס ולהתנדנד עליהם בדרכה לחדר
האוכל. כך החלו חיי. עור גרוי, לחות ויתושים
ענני מתכת רעילה הישר ממפעלי הפלדה, חוף

וכל היופי נתגמד. ולא הספיק.

מעניין מה היה קורה אילו נשארנו.

הקיבוץ שלי, אני עדיין חולמת. בחלומותיי אני יחפה בשדה החרוש הצמא לגשם. ריח כבד של סתיו ואורות הקטפת ממול. **סעי כבר** אני אומרת בלב **תיכף יתחיל לרדת** אני בוחשת ברגבים בכפות הרגליים מריחה את האדמה הקמחית. אמא אומרת: "עוד מעט יטפטף" ואני מרימה את הראש ונושמת עמוק **כן זה ממש מטפטף** אני מתפללת בלב **שימתין הגשם. בבקשה, עוד קצת**

בחלומי אני כאן. זו התבנית, זהו נוף מולדתי. אילו הריחות, הטעמים והקולות.

ויש לי שני קברים שבהם טמונים סביי ודבר או שניים לומר למספר הולך ומצטמצם של אנשים שזוכרים ממני משהו וגם זה בקושי.

עמדתי נדהמת ומבווישת מול הקהילה הדשנה והחסונה שלכם. קינאתי בכם על הביחד הזה של מי שנשאר. ומי שנשארו לו. רבים רבים מכם כלל לא הכרתי ולעולם לא אכיר. אלו שהיו לפני ועזבו ואלו שבאו ואלו שנולדו. הם ובניהם. ואלו שלא הגיעו ואלו שלא זיהיתי ואלו שהתעלמתי והתעלמו ממני ואלו שהתביישתי ולא העזתי לשאול: **זה אתה? מה שלומך?**

לרגע אחד חזרתי להיות הילדה הקטנה שנולדה כאן וכמו בסיפורו של חוני המעגל הקצתי פתאום ולא זיהיתי דבר זולת התפאורה.

בדרך חזרה, יעלי שלי שמרגישה הכל שאלה פתאום: "אמא, נכון שאת מתגעגעת?"

רציתי לומר לה שאני מתגעגעת לילדה הזו שהתפללה שהגשם ימתין עוד קצת. שהלכה ברגליים יחפות ונשמה מלוא הריאות ריח של גויאבות ויסמין וקראה ספרים וברחה הביתה בלילות והיו לה כל כך הרבה חלומות. הילדה הזו שאהבה אהבת נפש את הקיבוץ שלה שהיה עולם ומלואו בשבילה. הילדה הזו שלא עזבה לשום מקום והוריה נשואים באושר.

אבל אמרתי: "טעמת פעם פיטנגו יעלי? נזכרתי בשיח פיטנגו מעולה אחד שהיה בדיוק בדרך מבית הילדים לבית של ההורים שלי..."

מיכל.

במשעולי הקיבוץ ותפקידו היה לדאוג להדברת יתושים באמצעות ענני ריסוס אימתניים? רציתי סבא חזק ויפה תואר שיסובב את לחיי ויישא אותי על כתפיו החסונות. שיקסים את כולם ותתקיים סביבו הסכמה. סביב סבא שלי במקרה הטוב היו הדעות חלוקות ובחושי החדים חשתי בכך. פיללתי לסבא שידע לשחות ולשיר ויהיה בו הקסם הזה שחסר לי אצל הסבא הנוגה הרציני והמופנם שלי.

והיו הוריהם של ילדים ומשפחותיהם שתפסו חצי קיבוץ בגודלן וביוקרה שנדפה מהם, יוקרה שלא התנדפה עד עצם היום הזה ונשענה על צניעות, חריצות, דבקות, עמל כפיים והישגים צבאיים וספורטיביים. רצוי כאלו שנמשכו מדור המייסדים ועד היום. רצוי בכדורעף. רצוי גבוהים ובלונדינים.

רציתי עד כאב להשתייך למשפחות הפאר. יכולתי לסגל לעצמי גינונים מסוימים אך את משפחתי לא יכולתי להסתיר. משפחה קטנה, לא יוקרתית ופגומה. נתחוויר לי ביתר שאת כי למרות מאמצי הבלתי נלאים להיות דומה אני שונה.

עתה הייתי כבר גדולה דיי לטפס בעצמי על אקליפטוסים, ללכת יחפה ללא מורא והשגחה, לשחות בבריכה ולחלום חלומות מוזרים, להתאהב בכל הבנים הגבוהים הבלונדיניים והשתקנים שהגיעו לכתה ו', ולנסות איכשהו להסתיר את התפרקות משפחתי ואת בדידותי וחוסר השקט בו הבחינה כבר סבתא ביילה בינקותי, חוסר שקט ועצב שתססו בי כבחבית יין. אותו קיץ הפסקתי לאכול בהדרגה והפקאן הגדול שליך ביתה של סבתא נתמלא כנימות ואי אפשר היה לקטוף את אגוזיו. המוסד החינוכי נדמה כהבטחה גדולה של שינוי ומציאת כיוון. ועדיין הייתי שונה תכלית שינוי והשינויים בגופי נדמו לי כבגידה מרושעת.

העורבים היו מלווים אותי ערב ערב עם אופני למוסד. הבטתי בהרי הגליל התחתון הנמוכים שרבעו שם כבדים וכהים ותחמו את מסגרת עולמי מצד אחד. מן הצד השני, במרחק, מאחורי אולם הספורט עגול הכיפה נגהו פנסי המכוניות שנסעו לכיוון הקריות. ובתווך הייתי אני, בין ילדה לנערה. מתבגרת בעל כורחי. והקיבוץ נדמה קטן פתאום, צפוף מידי, מלא ורוחש בדברים שלא רציתי שיידעו. פתאום נהיה קטן מידי. צפוי מידי עבורי.

מה עושים עם הפסולת שאנחנו משליכים?

מה יוצא לנו מזה	היכן משליכים	סוג החומר	
דשן איכותי לשימוש עצמי או קהילתי	יש להעבירה לקומפוסטר או לפחים המיועדים לפסולת אורגנית	פסולת אורגנית (שאריות אוכל)	
סלסלות לירקות, בגדי פליז, קולבים, ריהוט גן, ועוד	כל בקבוק עם פקק למיכל המחזור בזרק!	בקבוקים ומיכלי פלסטיק (שתייה, חומרי ניקוי וכד')	
מן הנייר מכינים נייר ממוחזר, קרטוני ביצים ואריזות קרטון גדולות.	יש להשליך למיכלי המיחזור המיועדים לכך	נייר עיתונים, חוברות, אריזות קרטון קטנות	
הסוללות נאספות ונשלחות להטמנה מיוחדת	משליכים למיכלי האיסוף המיועדים לכך	סוללות	
מוצרי קרטון חדשים	יש לשטח ולהניח במיכלי האיסוף לקרטון	קרטונים גדולים	
הבגדים עוברים לנזקקים ולשימוש חוזר בענף הטקסטיל	יש להעביר לחנייות יד שניה או להשליך למתקן הייעודי	בגדים	
הפסולת מועברת לפירוק ומיון במרכז "אקולוגיה לקהילה מוגנת" בקיבוץ יסעור	יש להניח במתקנים המיועדים לכך	פסולת אלקטרונית (מכשירי חשמל)	
להשליך למכולה הייעודית (בתיאום עם היח' לאיכה"ס, ראה/י טל' בגב הדף)		פסולת בניין	
להשליך למכולה הייעודית (בתיאום עם היח' לאיכה"ס, ראה/י טל' בגב הדף)		פסולת חקלאית שקיות וצנרת פלסטיק	
הניילון מועבר למפעל מיחזור ממנו מפיקים מוצרי פלסטיק חדשים	יש להשליך למתקן הייעודי שקיות ניילון נקיות בלבד!	ניילון	
השמן משמש להפקת ביודיזל	יש לשפוך למיכלים המיועדים לכך	שמן לבישול	

כדאי לדעת!!! כמות האנרגיה הנחסכת עקב מיחזור פחית אלומיניום (במקום ליצר אותה מחומרי גלם חדשים), מספיקה להפעלת מקלט טלוויזיה במשך 3 שעות. כמו כן לידיעתכם בבית ספר סולם צור אשר בגשר הזיו ישנו מרכז מיחזור הקולט כ- 20 סוגי פסולת !!!
לדוגמה: זכוכית, סוללות, דיסקים, קלטות וידאו, מנורות פלורסנט, שמן בישול, שקיות פלסטיק ביתיות ועוד.

ילד אומר: כשהייתי קטן אמרו לי:
"הפסולת לסל וחסל"...

כשגדלתי שאלתי:
"כל כך הרבה פסולת לא חבל?"

הרבה? בואו נראה

העלייה ברמת החיים מביאה לעלייה בתרבות הצריכה ובידוד עולה עם כמות החומרים המוצגים בפסולת. במדינתנו הקטנה השטח הפחין לטיפול בפסולת מואצל ואם לא נצמצם את כמות הפסולת נמצא עצמנו בשנים הקרובות ללא פתרונות נאותים לטיפול בפסולת.

ומה אצלו במועצה?

במועצה שלנו המונה 23,000 תושבים מיצרים כ-12,333 טון פסולת לשנה. מתוכה ממוחזרים כיום כ-25%. החומרים הנשלחים למחזור מגוונים וכוללים: נייר, קרטון, בקבוקים, סוללות, פסולת אלקטרונית, פסולת אורגנית, שמן בישול, ועוד. הפסולת אשר לא נשלחת למיחזור מועברת להטמנה במטמנת עברון. זהו אתר מסודר הדואג להטמנת הפסולת על פי התקנים ואף מייצר חשמל מן הפסולת.

מה עושים כדי לצמצם את הפסולת?

צרכנות נבונה: הפחיתו את השימוש באריזות ושקיות ניילון **ועברו** לסלים רב פעמיים ומוצרים מתכלים.

שימוש חוזר: עשו **שימוש חוזר** במוצרים שקניתם.

מיחזור: הפרידו והשליכו את הפסולת למתקני המיחזור.

מדריך למיחזור וטיפול בפסולת

מה לעשות?

על מנת לשמור על הסביבה, יש לשנות את החשיבה.
כל אחד יכול להתחיל כבר כאן ועכשיו
וזכרו:

**הפחיתו את השימוש
עשו שימוש חוזר
הפרידו והשליכו**

אל תגידו אבל...
כא הפסולת אסאי האיחפור וחסא!

בי דוינטל 9821925-04

אנחנו ב - MOMA

לפני כשבועיים נפתחה תערוכה מיוחדת וקצת מפתיעה (מבחינתנו...) באחד המוזיאונים הידועים והחשובים בעולם:

מוזיאון MOMA לאמנות וארכיטקטורה מודרנית במנהטן שבניו-יורק. התערוכה מוקדשת ליצירתו של האדריכל מוניו ווינרוב וחלק מרכזי בתערוכה – חדר האוכל שלנו! בתערוכה מוצגות תמונות, סרטי וידאו, מצגות, שרטוטים ותוכניות של חדר האוכל שנחשב לאחד ממבני הבאוהאוז הבולטים בארץ.

את התערוכה יזם והפיק עמוס גיתאי בנו של מוניו, ולכבודו ובמודעות מופיע באופן בולט:

חדר האוכל בקיבוץ כפר מסריק

לפתיחת התערוכה החגיגית הוזמנו והשתתפו בני הקיבוץ – עדי טלבי ושני האחים חזן – עמית ונדב ונשותיהן.

תמונה להוכחה - להתרשמותכם.

ומה קורה אצלנו בתחום המחזור

אנו בתוך השנה הראשונה להפעלת פרויקט "הפרד מחזר" יש הרבה לעשות ולשפר וזאת בצד הישגים שנרשמו לטובתנו. בביקורת שנערכה ע"י צוות מטעם מו"אז מטה אשר, קיבוצנו קיבל ציון טוב על רמת ההפרדה ושיתוף פעולה של התושבים. הפרדת הפסולת הורחבה עם תוספת מיכלים לזכוכיות וקופסאות מתכת. נוספו מיכלים לקרטוני חלב ולבקבוקי פלסטיק. כל אלו מאפשרים לצמצם את האשפה המובלת להטמנה.

זאת מטרה חשובה לנו לאור כמויות הפסולת הענקיות שאנו מייצרים. (ראו מאמר מצורף), לכן ככל שייצטרפו עוד חברים למעגל האזרחים שחשוב להם לפעול למען הסביבה - כן ייטב לנו, לארצנו ולעולמנו.

מרכזי האשפה שלנו לא תמיד נראים מטופלים כראוי- מסתבר שאין "גמדים" שיגיעו וינקו את האזור. כל אחד מאיתנו נדרש לדאוג ולהקפיד על הכללים: למיין, להרים פריטים שנפלו על הארץ, לא להשליך בקבוקי פלסטיק עם תכולה, לרוקן את בקבוקי המים כי חברת האיסוף לא קולטת אותם מלאים! חשוב ביותר! אין להשליך קרטונים גדולים עם קלקר ונילון למסגרות של אמנר. הקרטון לאמנר - הקלקר והשקיות לפח הירוק היבש.

לסיכום: עם סבלנות ואופטימיות נגיע לרמה טובה יותר בהפרדה – אנחנו בתהליך שיש ללמדו ולהפנימו. נקווה לטוב

ו.איכות סביבה
(מסרה רותי)

ובערוב ימיו עבד ב"מוצרי תכן" בחיפה התחתית, שהיתה חנות של הקיבוצים. ליבו לא עמד בנטל הנפשי הכבד שהותירו בו מוראות המלחמה ובגיל 52 בלבד (כולנו כבר עברנו אותו בינתיים) הוא צנח ומת לפתע מדום-לב.

הוא הותיר בליבי, אז נערה בת 17, חלל גדול. מאז הוא שמור בליבי, בזיכרונות הילדות שלי, בסיפורים, שהפליא כל-כך לספר לנו, ילדיו. אמשיך לזכור אותו עד יום מותי שלי...

חוה גירש

ממשיכים..

שישיתרבות כמדי חודש

והפעם לחודש נובמבר: מפגש ספרותי עם

אורית בן זאב-סוקר

על "מפלצת ירוקת עיניים- הקנאה בכתבי עגנון ושקספיר"

המפגש יתקיים ביום ששי ה-22 לנובמבר בשעה 10.30 במועדון. וחשוב שתדעו - המפגשים הללו הם לא לגימלאים בלבד אלא לכל מי שמתעניין בכל נושא שמתפרסם.

אתם מזמנים כולכם!!!

טוב לדעת עוד, שעד כה קיימנו כתשעה

מפגשים ברובם של בני הקיבוץ שעוסקים בתחומים שונים, ובאמתחתנו עוד הפתעות נוספות...

על המפגשים הבאים ינתן פרסום בפורום תרבות בקהילה נט- מוזמנים להציץ.

הצוות המארגן.

געגעיי לאבא

אבא שלי, צבי צודקביץ', הלך לעולמו לפני 50 שנה. ב-16 לאוקטובר 1963. רבים מהאנשים החיים כיום בקיבוצנו לא הכירוהו, כולל גיורא, בן-זוגי. מותו הכה בהלם את חברי הקיבוץ וילדיו, כי הוא היה בין הראשונים שנפטרו בקהילה הצעירה והקטנה של אותם ימים רחוקים. הוא לא היה ממקימי הקיבוץ ומייסדיו ואף לא מעמודי התווך שלו בהמשך. הוא היה אדם מן השורה, צנוע, נעים לבריות, חכם, אוהב.

אף שבנעוריו היה קומוניסט ומורד, בבגרותו בחייו בקיבוץ - לא היה סוציאליסט נלהב, אלא קיבוצניק במלוא מובנה של המילה. שמר על עקרונות הקיבוץ אך לא לחם עליהם.

הוא נולד וגדל בעיירה קטנה בצפון פולין (בה נולדו וגדלו גם חברי קיבוצנו יצחק שפרלינג, בן-דודו ונחמה דקל).

מגיל שלוש למד בחדר. ידע עברית על בוריה. בנעוריו כאמור, היה מהפכן, קומוניסט. בתקופת השואה הוגלה לסיביר ובהמשך הצטרף לצבא אנדרס הפולני, כמו יהודים רבים, נוספים. בנדודיו עם הצבא הגיע לארץ ישראל וערק מיחידתו. בחיפושיו הרבים אחר בני משפחה ששרדו את השואה מצא בכפר-מסריק את בן-דודו יצחק שפרלינג, אביו של אליהו שחף.

אבי, שאיבד את אשתו (הראשונה) ובתו שנספו בשואה, פגש את אימי, שרה, שהיתה ממקימי קיבוץ דן. שם גם נישאו, שם נולדתו ואז הצטרפו הוריי אל פסיה ויצחק שפרלינג בכפר-מסריק. כאן נולדו שני אחיי - דודו ואברהם.

עם הגיעו לקיבוץ הצטרף אבי צבי, אל צוות הדייגים, בהמשך היה פעיל מפ"ם בעכו

מרכז לרפואה משלימה

קיבוץ עין המפרץ ד.ג. אשרת מיקוד 25210 טלפון: 04-9852313

מרכז הרמוניה לרפואה משלימה הממוקם בקיבוץ עין המפרץ ממשיך בחבילת טיפול מיוחדת לאוכלוסיה מבוגרת (מגיל 50 ואילך) שמחפשת פתרונות לחיזוק מערכת הזכרון והחשיבה . בשנה האחרונה טיפל המרכז בהצלחה רבה במקרים וצבר ניסיון קליני של מעל 500 טיפולים.

"המוח , זיכרון וחשיבה "

עם העלייה בתוחלת החיים והדדקנות האוכלוסייה עולה שכיחותם של התהליכים ההרסניים הפוגעים במוח וגורמים:

- להפרעות זיכרון והתנהגות
- לירידה בתפקוד המנטאלי
- הפרעות בכישורי החשיבה
- כושר השיפוט ויכולת קוגניטיבית .

התפתחות המחלה יכולה להיות פתאומית כתוצאה מפציעה חמורה , מחלה או נזק כימי לתאי המוח , או הדרגתית וממושכת בעיקר אצל מבוגרים וקשישים .
הסיכון הגדול של מבוגרים עם ליקוי קוגניטיבי מתון (MCI) להתקדם למחלת האלצהיימר (AD) מהווה סיבה הולמת לחיפוש דרכים לנסות לעכב את ההידרדרות .

מחקרים אלו סיפקו את הראיות הניורופיזיולוגיות לפוטנציאל ויעילות ההשפעה הקיימת בדיקור. הטיפול מתאים לאלו שמזהים חלק מהסימפטומים הבאים :

- אובדן זיכרון שמתחיל להשפיע על פעילות היומית
- קושי במילוי משימות מוכרות , הנחת דברים לא במקומם
- חוסר התמצאות בזמן ומקום , בעיית שוטטות
- שיפוט שגוי ומתדרדר
- בעיות שפה וחשיבה מופשטת
- שינויים במצב רוח או התנהגות , צלול ביום ומבולבל ותוקפני בלילה
- שינויים באישיות
- חרדות , אינסומניה , בעיות שינה
- ירידה במוטיבציה
- חזרה על ביצוע פעולות
- אגירה והחבאת חפצים

הטיפול משלב דיקור סיני מסורתי , דיקור גולגולת , אלקטרו ואפשרות לשילוב נוסף של:

- טווינה (פיזיותרפיה סינית) להגברת סירקולציה הדם בגוף .
- אימון SPA למוח - בעזרת תוכנת מחשב.
- אבחון ממוחשב לבעיות זיכרון- באמצעות תכנה של בי"ח איכילוב

הטיפול יבוצע על ידי : דוד ירון - אקדמאי בוגר מכללת רידמן ברפואה סינית מסורתית .

בוגר סטאז בבית חולים בסין " Zhejiang Providence Hospital of Traditional Chinese Medicine " בוגר השתלמות במרפאה פרטית בבייג'ין עם Dr. Wang - מומחה בעל שם עולמי ברפואה סינית ובטיפול מרדיאנים.

לפרטים נוספים, נא ליצור קשר עם ירון דוד בטלפון: 0502811330 - מטפל מוסמך ברפואה סינית .
או עם מרכז הרמוניה בעין המפרץ - 04-9852313

ספיר שיפר נמצא במנדוקס מאז שנולד בערך. התחיל בגיטרה ועבר לתפקיד הכל כך משמעותי של גיטרה באס. תפקיד זה הינו תפקיד מפתח בהרכב וספיר לקח אותו על עצמו ברצינות ראויה להערכה. במהלך שנותיו במנדוקס הפך לבאסיסט מקצועי ממש המוביל את המנדוקס בנגינה עצמה ומוסיף לה המון אופי. גיטרה באס היא כלי אשר אינו עומד בחזית הבמה אך בנגינה עצמה חשוב ביותר. הוא דורש חוש קצב טוב וכישרון מוסיקלי וכל זאת תוך בגרות מוסיקלית שמבינה שחשיבות המוסיקה אינה במיקומך על הבמה אלא כחוויה משותפת של הלהקה. ספיר הוא בחור בוגר ואחראי וכדמות מובילה נתן דוגמא אישית למופת עבור חברי המנדוקס הצעירים יותר. המנדוקס מאחלים לו המון בהצלחה.

נירון וספיר נשאו נאום מרגש בו הם הודו לחבריהם ללהקה על שנים של חברות מדהימה תוך כדי עשייה מוסיקלית מעולה. הם הודו בשם כל המנדוקס לגל: "תודה ענקית על שנים של מוסיקה בהם למדנו לא רק לנגן יחד אלא גם להיות חלק מהותי בחיי הקיבוץ. למדנו ערכים של התנדבות ואהבת הארץ וכל זאת דרך סיפורי השירים אותם ניגנו. על כך ועל עוד הרבה אנו מוקירים את רעיון הלהקה הקיבוצית שלנו. עברנו עם המנדוקס חוויית נעורים קיבוצית אותה לא נשכח לעולם". רון כהן דיבר בשם ההורים והרעיף מחמאות על המפעל של הלהקה המקומית ופירגן לכולם. ההורים נתנו לגל שי וחילקו הפתעה מרגשת. חולצות של המנדוקס להופעות הבאות.

חלקם של המנדוקס בתרבות הקהילה מאוד גדול והם משתתפים ואף מובילים בתחום זה פעמים רבות. הם מנויים על כל תחום ההגברה במסגרת מסודרת של חוג בפיקוחו של אלי אמנו ודואגים לכך בכל חגי הקיבוץ וכך תורמים לקיבוץ ונקשרים לחיים בו במקביל. דרך פעילות שכזאת ניתן לראות באיכות הגבוהה של בני הקיבוץ המרגישים מחויבים למקום. זאת תוספת קטנה ונחמדה של תחושה אופטימית לעתידנו כאן. אנו מקווים לצרף עוד בני קיבוץ למנדוקס ואולי גם נגנים מעין המפרץ בעתיד ללהקה משותפת של בני הדור הרביעי.

תודה לחברי הקיבוץ ועל כל התגובות החמות לאחר ההופעה. המנדוקס ימשיכו להיות חלק חשוב בתרבות הקיבוץ כמו תמיד.

פרידה מרגשת של "המנדוקס" מהנגנים הבוגרים שלהם!

בחג סוכות השני בקיבוץ, נחנך מגרש הספורט המחודש ביוזמה של משפחת שדה הצעירה. יוזמה, רעיון ודחיפה של אייל הביאו לכך שהיום לקיבוץ יש מגרש מצוין לטניס כדורסל וכדורגל עם קוד כניסה מסודר שישמור על כניסה רק לתושבי הקיבוץ. מתנה מושלמת שכזאת תספק לילדי הקיבוץ רצון לבוא למגרש יפה כזה שיהיה רק שלהם בו הם ייפגשו ישחקו יוציאו מרץ וייהנו יחד. המגרש יהיה עוד מקום בקיבוץ להוסיף לזיכרונות הילדות שלהם.

באירוע זה התקיים גם קונצרט של להקת המנדוקס. לאחר שלוש שנים ושני קונצרטים בשנה הם כבר חיות במה משופשפות אבל קונצרט זה היה מרגש באופן מיוחד כיוון שבו נפרדה הלהקה משני חברים המסיימים את חוק לימודיהם ועוברים לשלב הבא בחייהם. את האירוע כולו הכינו המנדוקס לגמרי בעצמם - מכיסאות ושולחנות ועד כלי נגינה מערכת הגברה ותאורה. לאירוע הגיעו יותר ממאתיים מתושבי הקיבוץ שנתנו תגובות חמות לקונצרט ולאירוע כולו שאורגן ללא כל תקציב. תודה גדולה לתום גינת שנרתם ברצון לפרטים הטכניים.

נירון מזרחי זמר מוכשר המופיע בקביעות על במות הקיבוץ. לפני קצת יותר משנתיים הצטרף למנדוקס כסולן ומאז הוסיף בתפקיד זה המון ללהקה. רצונו לשיר חומר עם תוכן גבוה הוביל את המנדוקס לאירועים כמו ביום השואה האחרון בו הורגשה רמה ותוכן מוסיקליים שאותה לא שמענו בקיבוץ ממזמן. לא רק שקשה למצוא זמר בגיל זה אלא שעם יוזמה ותוכן כמו של נירון זה ממש בלתי אפשרי. המנדוקס שמחים על המציאה, מודים לנירון מקרב לב ומאחלים לו המון הצלחה. ברור שיצטרף ללהקה כאשר יוכל לבוא לחזרות.

יזמות - בקשה לתקציב לשנת התקציב 2014

אני מנסה להבין האם אנחנו מעוניינים **באמת** לאפשר לחברים לעסוק לפרנסתם במקצוע/עיסוק שהם בוחרים, ולהגדיל את ההכנסה שלהם ובו בזמן גם של הקהילה? מדובר בפרנסת החברים (זה לא משחקילדים).

השנה הקהילה הקציבה ליזמויות כ - 140,000 ₪ .
תקציב זה מטרתו לאפשר הלוואה ל - 14 יזמים שנרשמו כיזמים.
(10,000 ₪ לכל יזם).

לשאלתי: האם תקציב זה נוצל ? התשובה לא !

הצעתי לשנת התקציב 2014 :

1. להשאיר - 100,000 ₪ בתקציב היזמות כאופציה להלוואות (כפי שהיה השנה)
2. לתקצב כ - 40,000 ₪ למינהלת היזמות כתמיכה נטו (סבסוד) ליזמים המתחילים, בהתאם לקריטריונים שיקבעו.

תקציב זה יאפשר ליזמים חדשים להתחיל צעדים ראשונים וישמש לימי עיון קורסים לכל העוסקים בתחום וקניית ציוד בסיסי.
יש מקום לחשוב על כך שתפקיד מנהל היזמויות יהיה באחריות מנהל העסקים/רכז משק כפי שמקובל בקבוצים אחדים.
כפי שאני מבין את התפקיד, הוא מחייב גישה שונה עם הפנים לחבר כאשר היזם נמצא בראש הפרמידה
שנת הניסיון עברה בצורה הרבה פחות טובה מכפי שציפיתי, חשוב להיערך מחדש ולקדם את הנושא.

יובל גדיש
יזם צעיר - גדישיאצ'ו

- השבוע - שתי תמונות -
 משמאל ולמטה - שלטי
 המספור החדשים שהולכים
 ונקבעים על בתי הקיבוץ
 כצעד נוסף בהיערכות למצבי
 חרום שעלולים להגיע.
 צח"י קיבל את פניית המועצה
 ופועל לסימון כל הבתים.
 באמצע - עמוס גיתאי עם
 עמית ונדב חזן בפתחת
 התערוכה ב-moma.
 ומתחת להם: מאזינים בקשב
 להסבר בכנס הבונים במסגרת
 מהלכי הצמיחה הדמוגראפית

